

gjennem Folkets Repræsentanter, og der er det da ganske vist, at der baade i Folkethinget og Landstinget er Fleertal for Forslaget. Jeg troer ogsaa, at det danske Folk er saa besindigt og roligt, at det vil finde sig i den foreslaede Forandring og vil indsee, at, hvad det taber med Hensyn til Indflydelse paa Valgene til Landstinget, vinder det ved det Omraade, Rigsdagen faaer under sig. Jeg troer, at naar vi Alle ville arbejde hen paa at fremkalde hos Folket Kjærlighed til Forslaget, da vil det ogsaa lykkes.

Conseilspræsidenten: Da der ikke er fremkommet nogen Bemærkning eller Protest mod den historiske Skildring, som kom fra det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgfreds (Zahlé), bliver jeg dog nødt til at føie nogle historiske Oplysninger til den Skildring, han gav. Jeg skal rigtignok ikke gaae tilbage til 1660, men holde mig til et Tidspunkt, der ligger meget nærmere, nemlig til den Tid, da det Fællesudvalg arbejdede i Rigsraadet, hvor det Forslag, som nu foreligger til sidste Behandling, fandt sit Udtryk. Det ærede Medlem henvendte sin Tale til een Side af Salen og sagde: „Ja, De seire, og vi Andre tabe“; men det er en fuldkommen grundsaft Betragtning. Det, der er sandt, er, at det nævnte Fællesudvalg var sammensat af de meest forskellige Elementer i Thingene. Det var, for at bringe Benævnelser, som ere brugte her i Thinget, sammensat af Professorer, af store og smaa Bønder, af Grundtvigianere og af Bøndervenner, og blandt hele denne blandede Masse fandtes der kun et Par Enkelte, som ikke stemte for det fremkomne Forslag, (Stemmer: Der var kun Een!). Ja, jeg erindrer ikke, hvor Mange det var, om det var Een eller To, men de stemte derimod af ganske andre Grunde, og de hørte til en Side, som ikke længer findes repræsenteret her i Salen. Ganske vist veed jeg, at der er Flere af Fællesudvalgets Medlemmer, som bagefter ere gaaede bort fra Forslaget og nu staae paa den anden Side; men det er en saa ganske overordentlig Hvide af filosofisk Abstraction, hvortil de derved have hævet sig, at de ikke længer kjende sig selv, at Rigsraadsmanden ikke kan kjende sig selv

som Rigsdagsmand. Det er Noget, som hidtil har været ukjendt i vort Folks politiske Historie, og det er ganske vist en Udmærkelse, som vil blive os ganske egen og eiendommelig. Det troer jeg imidlertid, man fuldkommen bestemt kan sige, at det Forslag, som nu foreligger for Thinget, ikke har faaet sin Stikelse af noget enkelt Parti, og deraf følger af sig selv, at Tungen staaer som egentlig Fader til det. Dette er, troer jeg, det store Fortvin ved det og er tillige det, som vil gjøre, at det vil, derom er jeg overbevist, naar det først bliver prøvet, blive modtaget med stor Glæde af Folket.

Bille: I Haab om at finde Efterfølgere i en Forsamling, der tilvisse er i høj Grad træet af en Debat, i hvilken kun meget faa Bidrag have været egnede til at kunne vække Interesse, skal jeg frasælde Ordet.

H. Jensen: Jeg vil begynde mine Bemærkninger med at talke de af mine ærede Modstandere, som ikke have frasællet Ordet. Jeg takker dem, fordi de have taget det endnu, medens Tid var; thi derved have vi faaet Leilighed til at see, om der virkelig var noget Hold i de Grunde, som ledede dem til den Beslutning, vi om føie Tid skulle tage. Det er et særdeles vigtigt Udbytte af de Forhandlinger, som vi have ført idag, at mine ærede Modstandere, Tilhængerne af det foreliggende Forslag, have udtalt sig; det er vigtigt for os, at vi nøie overveie og alvorligen prøve de Grunde, de have anført som veiledende for deres Afstemning. Navnlige har det været mig af stor Vigtighed at høre de Grunde, som de ærede Medlemmer, der tidligere i denne Sag have staaet paa samme Side som jeg, have fremsført, og jeg vil derfor især være det ærede Medlem, der sidder her foran (Berg), og som først fik Ordet i Dagsmødet, taknemlig for den omstændelige Udtalelse, hvormed han glædede os. Jeg er ham taknemlig, fordi hans Foredrag har overbevist mig om, hvad jeg bestandigt har antaget, længe før jeg traadte ind i denne Sal, at der ikke kunde anføres holdbare Grunde for at forlade det Standpunkt, hvorpaa den ærede Taler oprindeligt stod, for at indtage den Stilling, han nu har indtaget, og jeg skal tillade mig i ag